

wię wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155) — z wyłączeniem przyjmowania należności za zlecenia wymienne (np. vouchery komunikacyjne, „XO”).

2. Należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa przewozu mogą przyjmować również:

- 1) w formie przedpłat w zagranicznych środkach płatniczych dopuszczonych do skupu na ten cel, dokonywanych za pośrednictwem agentów tych przedsiębiorstw albo w formie zleceń kredytowych udzielanych przez tych agentów lub przez inne przedsiębiorstwa przewozu, jeżeli umowy w sprawie zleceń kredytowych zapewniają zapłatę kredytowanej należności zagranicznymi środkami płatniczymi w terminie wcześniejszym od terminu płatności na rzecz zagranicy za usługę przewozu,
- 2) w złotych przekazanych z bankowych rachunków walutowych, zasilanych w dopuszczonych do skupu na ten cel walutach krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w płatnościach niehandlowych, o ile posiadacze wymienionych rachunków są uprawnieni przez władze dewizowe do pokrywania wydatków za usługi przewozu na trasach zagranicznych w ciężar tych rachunków.

§ 7. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych w komunikacji lądowej, powietrznej i wodnej osób legitymujących się paszportami konsularnymi polskimi lub obcymi albo paszportami zagranicznymi wystawionymi przez władze obce za granicą — w złotych pochodzących z odprzedaży dopuszczonych do skupu na ten cel dewiz lub pieniędzy zagranicznych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w płatnościach niehandlowych, pod warunkiem:

- 1) przedłożenia im przez te osoby oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub innych banków i instytucji posiadających uprawnienia dewizowe, stwierdzających fakt

odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych według oficjalnego kursu bankowego w kwocie wystarczającej co najmniej na całkowite pokrycie należności,

- 2) odnotowania przez przedsiębiorstwa przewozu w sposób trwały i wyraźny na pokwitowaniach itp. dowodach odprzedaży kwoty przyjętej na zapłatę.

2. Należności za usługi przewozu określone w ust. 1 mogą być również pokrywane czekami wystawionymi na Narodowy Bank Polski lub inny bank posiadający uprawnienia dewizowe, płatnymi w ciężar zasilanych odpowiednimi dewizami rachunków zagranicznych wolnych, jak również w ciężar rachunków zagranicznych specjalnych, o ile posiadacze rachunków specjalnych są uprawnieni przez władze dewizowe do pokrywania wydatków za usługi przewozu na trasach zagranicznych.

§ 8. Szczegółowe warunki dotyczące realizowania należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych uregulują organy nadzorujące przedsiębiorstwa przewozu w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

§ 9. Zbywanie bez osobnego zezwolenia dewizowego, w kraju lub za granicą, zakupionych na warunkach niniejszego zarządzenia dokumentów przewozu uprawniających do korzystania z usług przewozu osób na trasach zagranicznych jest zabronione.

§ 10. Zawieranie w kraju umów przewozu osób na trasach zagranicznych w wypadkach lub na warunkach innych niż wymienione w niniejszym zarządzeniu wymaga zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 sierpnia 1961 r. w sprawie zezwolenia na zawieranie i płatnicze wykonywanie umów przewozu osób na trasach zagranicznych (Monitor Polski Nr 68, poz. 294).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

205

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 lipca 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Luboń Wielki” obszar o powierzchni 11,80 ha, położony w Nadleśnictwie Poręba Wielka, w gromadzie Raba Niżna, w powiecie limanowskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 26 a, d według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1962—1971. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych osuwiska fliszowego z bogactwem form skalnych o oryginalnych i interesujących kształtach.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

- d) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenia gleby, pozyskiwania kamieni i innych kopalin,
- f) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- g) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- h) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- i) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wy-

- jątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- j) wznoszenia budowli oraz zakładania lub budowy urządzeń komunikacyjnych oraz innych urządzeń technicznych,
- k) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

206

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 lipca 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Cisów im. Prof. Zygmunta Czubińskiego” obszar lasu o powierzchni 40,58 ha, położony w Leśnictwie Cisów Nadleśnictwa Daleszyce, w gromadzie Cisów, w powiecie kieleckim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 81a, b, d, 82b według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1964—1973. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego o charakterze pierwotnym w Górach Świętokrzyskich.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy

do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biocie,

- c) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- d) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- g) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- h) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- i) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- j) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- k) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych oraz innych urządzeń technicznych,
- l) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 lipca 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Nad Młyńską Strugą” obszar lasu o powierzchni 6,22 ha, położony w Leśnictwie Dąbrówka Nadleśnictwa Przewóz, w groma-